

Pie loga – ceriņu smarža

Leļļu teātra aktrise Dana Lāce saka, ka vairāk esot sabiedrības, nevis mājas cilvēks. «Tāds ir mans dzīvesveids, ka vairāk esmu cilvēkos; darbdienās mājās tieku ap astoņiem, deviņiem vakarā. Neesmu ne liela mājas tīrītāja, ne ēst gatavotāja, tas man ne īpaši patīk,» savu dzīves modeli raksturo Dana Lāce.

Aktrise teic, ka viņai vajadzīga iedvesma, lai pagatavotu maltīti, sakoptu istabu vai paveiktu kādu citu no mājas darbiem. «Mājai jābūt tādai vietai, lai man patiktu tur uzturēties. Tā ir vieta, par kuru nevienam nav jāatskaitās, cik tajā esmu laba vai neesmu. Tāpēc man nav svarīgi, lai mājā būtu perfekta kārtība.» Viņa labāk izvēlas doties ciemos pie citiem, nevis uzņemt ciemiņus pie sevis.

Dana apstiprina, ka spēj ilgāku laiku atrasties projām no mājām. «Kopš esmu Rīgā septiņus gadus, man ir bijušas piecas mājvietas, un drīz es vēlreiz pārcelšos dzīvot citur – uz plašāku dzīvokli, jo nevēlos, lai viena telpa ir gan darbistaba, gan guļamistaba. Citreiz vienā gadā ir nomainīti vairāki dzīvokļi. Protams, sākumā dzīvoju kopmītnēs, tad sāku meklēt dzīvokli.» Dana atceras, ka viens dzīvoklis, kurā mitinājusies, bijis ļoti slikta stāvoklī, ar malkas apkuri. «Divreiz gandrīz stipri saindējos ar tvana gāzi, tāpēc ātri meklēju labāku variantu,» stāsta māksliniece.

Danai parasti patīk pārcelšanās process uz citu mājvietu un ikpa laikam ierasto vidi mainīt. «Domāju, nez kā būs, kad pati būšu nopirku-

si savu dzīvokli un tur būs jādzīvo ilgu laiku. Man pārmaiņas nāk tikai par labu,» domā D. Lāce. Sapņo māja? «Par to iecerēs ik pa laikam mainās. Agrāk dzīvoju Rīgas centrā, tagad – Teikā. Man patīk, ka apkārt ir brīva telpa, nevis tā, ka nevaru aiziet pat uzveikalu, ja neesmu saposusies, jo visi paziņas ir tepat līdzās. Vēlos dzīvot vietā, kur esmu nedaudz nostatusnosabiedrības. Ideāli, lai blakus būtu vismaz parks. Nepatīk, ja māja uzcelta pie mājas un iemītnieki skatās cits cita logos. Apzinos, cik labi ir dzīvot personiskā mājā, bet es laikam to neprastu uzturēt, tam vajag daudz laika.» Bērnībā Dana mitinājusies dzīvoklī pirmajā stāvā. Istabā, kur viņa gulējusi, aiz logiem ziedējuši ceriņi. «No rīta pamostos un pie loga smaržo ceriņi, zari sniedz pat istabā,» atminas aktrise. Tagadējā dzīvoklī ir dāvinātas istabas puķes – divas orhidejas un maza hiacinte. «Vienmēr citiem saku, lai man zaļos augus nedāvina, jo neprotu kopt. Ir puķes podiņos, kas izdzīvojušas, pateicoties savai pašiedvesmai, bet ir bijušas tādas, kas dāvinātas un ir novītušas. Pašai ir skumji, jo šķiet, ka visu daru pēc labākās sirdsapziņas, taču laikam ar to vien nepietiek.»

Nesen Dana iegādājusies jaunu, lielu matraci. «Man patīk plašums, ka gultā varu apgriezties vairākas reizes un neizkrītu. Tas aizņem gandrīz visu dzīvokli, grūti atrast atbilstošu gultas veļu.» Dana priecājas, ja dzīvoklī ir lieli logi un pie tiem nav jākar aizkari. «Galvenais, lai dzīvoklī ir silti. Līdz šim bijis tā, ka dzīvokļi ir diezgan auksti. Vienā *trakajā* dzīvoklī biju tik ļoti pārsalusī, jo ziema bija auksta, bet dzīvokli ar malku nevarēja kārtīgi sakurināt. Tagad man ir izveidojusies fobija pret aukstumu.»

Dana priekšroku dod spilgtiem toņiem mājvietas interjerā. «Man dzīvoklis balts un tajā – sarkans skapis. Agrāk bija slāvu stils, puķaini krēsli. Nepatīk, ja dzīvoklis ir piebāzts ar lietām.» Tagad Dana sapņo, ka varētu iegādāties lielu spoguļi, kurā var redzēt visu augumu. «Citreiz ir lietas, uz kurām ieciklējos, ka dzīvoklī tās ir vajadzīgas. Citreiz labāk izvēlos nopirkt jaunu apģērbu,» piebilst māksliniece. ■

SILTUMS. Leļļu teātra aktrise Dana Lāce saka, ka svarīgākais – lai mājās būtu silti. «Vienā *trakajā* dzīvoklī biju tik ļoti pārsalusī, jo ziema bija auksta, bet dzīvokli ar malku nevarēja kārtīgi sakurināt. Tagad man ir izveidojusies fobija pret aukstumu,» stāsta aktrise